

[Elisabeth Arnold]

Socialistisk Folkeparti var kommet med en ikke umorsom beskrivelse af forvirringen om de forskellige styrelser og organers navne under Skatteministeriet.

Det er selvfølgelig fint nok at betragte hr. Jens Thofts tale som en ikke umorsom beskrivelse. Men jeg synes alligevel, ministeren skylder os et svar på, om han slet ikke tager dette alvorligt. Vi kan godt bidrage til morskaben, og vi kan godt komme med eksempler på, hvordan vi selv har været overfladiske, og hvordan ministeren ikke har haft sit system ordentligt nede i alle hjørnerne, men på et eller andet tidspunkt er det altså ikke morsomt længere.

Derfor mener jeg, ministeren skylder os at tilkendegive, at han nu vil sørge for, at det af fremtidige lovforslag fremgår, hvilke konsekvenser de har – også for andre ministeriers områder.

Ikke fordi jeg vil ødelægge den gode stemning, men jeg synes ikke, ministeren skal slippe så let af sted med det bare ved at sige, at det var ikke umorsomt. Det er meget sjovt de første 3-4 gange, men så er det heller ikke sjovt længere.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg tager det meget alvorligt, at der skal være teknisk orden i de lovforslag, der bliver fremsat.

Jeg vil gerne gøre fru Elisabeth Arnold opmærksom på, at i forbindelse med lovforslaget om forenkling af reglerne om beskatning af aktieudbytter blev der udtrykkeligt gjort opmærksom på, at det ville have nogle afledede konsekvenser i sociallovgivningen og en række andre lovgivningsområder, hvor tildeling af ydelser er gjort afhængig af et eller andet indkomstgrundlag.

Alle var godt klar over, at man ikke på det tidspunkt kunne specificere nøje, hvorledes disse afledede konsekvenser ville være.

Jeg vil i øvrigt sige til fru Elisabeth Arnold, at uanset at vi godt kan være enige om, at man i videst muligt omfang bør have gennemanalyseret alle afledede konsekvenser, så ville formodentlig alt lovgivningsarbejde gå i stå, hvis der skulle tages højde for simpelt hen alle mulige ting – på én gang, vel at mærke.

I nogle situationer er man nødt til at indskrænke sig til at gøre opmærksom på, at der kan være afledede virkninger, og det må man så vende tilbage til. Hvis Folketinget finder, at det på den baggrund er forsvarligt at lovgive, så kan Folketinget lovgive. Det kan også være, Folketinget skønner, at på den baggrund er det ikke forsvarligt at lovgive, og så bliver forslaget ikke vedtaget. Her skønnede Folketinget altså, at det var forsvarligt at lovgive, uagtet at ikke alle afledede konsekvenser var gennemanalyseret på beslutningstidspunktet, men der var gjort opmærksom på det.

Så skal jeg lige sige til hr. Jens Thoft, at jeg går ud fra, at vi taler om § 2 i lovforslaget, og det er jo meget, meget teknisk. Hr. Jens Thoft kan ikke bare dividere med 2. Det, der skete, da virksomhedsskatten blev nedsat fra 50 pct. til 38 pct., var – og dette er anført i bemærkningerne – at som en konsekvens af denne sænkning af virksomhedsbeskatningen blev samtidig gennemført en forhøjelse af den beskatning »der skal ske af opsparet overskud i virksomhedsordningen i tilfælde, hvor den skattepligtige er afgået ved døden . . . Beskatningsprocenten i et skattepligtigt dødsbo af opsparet overskud i virksomhedsordningen blev således forhøjet fra 25 til 40 pct.«

Sigtet med dette er at fastholde det gældende forhold mellem passiv post og beskatningsprocent. Det vil altså sige, at når så virksomhedsbeskatningsprocenten sænkes yderligere til 34 pct., vil der ske nogle konsekvensændringer af denne beskatningsprocent i skattepligtige dødsboer af opsparet overskud i virksomhedsordningen, og ud af det kommer så en konsekvensrettelse af beregningen af passivposten.

Hr. Jens Thoft kan ikke bare dividere med 2. Men da dette er en førstebehandling, der skal dreje sig om principielle ting og ikke først og fremmest om tekniske ting, vil jeg foreslå, at jeg giver en uddybende teknisk redegørelse til Folketingets Skatteudvalg for de konsekvensændringer af beregningerne af passiv post, som vil være nødvendige, hvis Folketinget vedtager forslaget om til sin tid at sænke virksomhedsskatteprocenten til 34.

Jeg skal afslutningsvis sige til fru Pia Gjellerup, at der lå ikke noget bestemt i, at jeg brugte udtrykket »under Folketingets behandling«. Når jeg brugte det udtryk, er det kun på grund